

טמא

דמיה ימיים רבים שלא עת נדרתך או כי דת' זוב עלך
נדתך כל ימי זוב טמאותה כי כי נדרתך היה טמאותה
הוא כל המשכבות אשר תשוכב עליי כל ימי זובות
כך שוכב נדרתך יהיה לה וכל הכלים אשר תשוכב
עליהם טמאת יהיה כטמאות נדרתך וכל דגש עלם בם
יטמא וככבר בגדיו ורוחץ בכמיה וטמא עד הערב
ואם נהרה מזובה וספרה לה שבעתה ימים יאוחר
טהר וביום השמייע תקוז לה שתי הרים או שני
בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל בטהר ארכל
מיועה ועשה הכהן את האחד מטהר את האחד
עליה וכפר עליה הכהן לפניהם יהוה מזוב טמאותה
והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימידו
בטמאתם בטמאם את משכני אשר בהוכחה זאת
הורת הוב ואשר התצא ממנה שכבה זרע לטמאת
בה והדוה בנדתך והזוב את זובי לזכר ולזכורה
ולאיש אשר ישוכב עמו טמאותה

וידבר יהוה אל משה אומר מות עלי בני אהרון
בקרבה לפניהם יהוה יימתו ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל
הקדש מבית לפרטך אל פניהם הכפרה אשר
על הארץ ולא ימות כי בעין אראה על הכפרה
בזאת יבא אהרן אל הקדש בספר בן בקר לחתתאת
ויאל לעלה כהנזה בדור קדש לבש ומכנסי בדור
יהיו על בשרו ובאבנט בדור יתגאר ובמצנפת
בד יונף בגדי קדש הם ורוחץ בכמיה אהרן
בשרו ולבש וכמאות עדרת בני ישראל אל ירוץ
שניהם שעיר עזיב לוחטאת ויאל אחד לעלה
והקריב אהרן את פר הוחטאת אשר לו וכפר
בעדרו ובעד ביתו ורכחו את שני השערים והעפירות
אתם לפניהם יהוה פתח אהל מווער וגנתן אהרן על

עַלְיֵי הַשְׁעִירֶם גָּרְלוֹת גָּוָרָל אֶחָד לִיהְוָה וְגָוָרָל אֶחָד
לְעַזְזָל יְהִקְרִיב אֶחָרֶן אֶת הַשְׁעִיר אֲשֶׁר עַלְלָה עַלְלִי
הַגָּוָרָל לִיהְוָה וַיַּעֲשֵׂהוּ חֻטָּאת וְהַשְׁעִיר אֲשֶׁר עַלְלָה
עַלְלִי הַגָּוָרָל לְעַזְזָל יְעַמֵּד דָּיו לִפְנֵי יְהָוָה לְכִפְרָה
עַלְלִי לְשַׁלְׁוחָתָה אֲתָיו לְעַזְזָל הַמִּדְבָּרָה וְהַקְרִיב אֶחָרֶן
אֶת פֶּר הַחֻטָּאת אֲשֶׁר כֹּו וְכִפְרָה בַּעַד וּבַעַד בַּיָּדוֹ
וְשִׁיחַט אֶת פֶּר הַחֻטָּאת אֲשֶׁר כֹּו וְלִקְחוּ מִלְאַתְמַתָּה
גַּחֲלִיאָשָׁל מִעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְפָנֵי יְהָוָה וּמִלְאָחָפְנֵי
קַטְרָה סְמִימָה דְקָה וְהַבְּיאָמָבִית לְפִרְכָּת וַיְנַתֵּן אֶת
הַקְטָרָה עַל הַאָשָׁל לִפְנֵי יְהָוָה וְכָסָה עַנְצָן הַקְטָרָת
אֶת הַכִּפְרָה אֲשֶׁר עַל הַעֲדָה וְלֹא יָמוֹת וְלֹא יָמֹת מִרְבָּה
הַפֶּר וְהַזָּה בָּאַצְבָּעוֹ עַל פָּנֵי הַכִּפְרָה קְרָמָה וּלְפָנֵי
הַכִּפְרָה יְזָה שְׁבָע פְּעָמִים מִן הַדָּבָר בָּאַצְבָּעוֹ וְשִׁזְׁוּצָן
אֶת שְׁעִיר הַחֻטָּאת אֲשֶׁר כֹּעַם וְהַבְּיאָאָת דְמָיו אֶל
מָבִית לְפִרְכָּת וְעַשָּׂה אֶת דְכוּוֹ כַּאֲשֶׁר עַשָּׂה לְדָבָר
הַפֶּר וְהַזָּה אֲתָיו עַל הַכִּפְרָה וּלְפָנֵי הַכִּפְרָה וְכִפְרָה
עַל הַקְדָּשָׁה מִלְכָמָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעָיהם לְכָל
חֻטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֵׂה לְאַהֲלָל מוֹעֵד הַשְׁכִּין אָהָם בְּהַזְרָם
טַמְאָתָם וּכֵל אָדָם לֹא יָהִי בְּאַהֲלָל מוֹעֵד בְּבָאוֹ
לְכִפְרָה בְּקָדְשָׁה עַד צָאתָו וְכִפְרָה בַּעַד וּבַעַד בַּיָּדוֹ
וּבַעַד כָּל קָהָל יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהָוָה וְכִפְרָה עַלְלִי וְלִקְקוֹת מִזְבֵּחַ הַפֶּר וּמִזְבֵּחַ הַשְׁעִיר
וַיְנַתֵּן עַל קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב וְהַזָּה עַלְלִי מִן הַדָּבָר
בָּאַצְבָּעוֹ שְׁבָע פְּעָמִים וְטַהָרָוּ וְקָדְשָׁו מִטְמָאת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְכָלָה מִכִּפְרָה אֶת הַקְדָּשָׁו אֶת אַהֲלָל מוֹעֵד
וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהַקְרִיב אֶת הַשְׁעִיר הַחֹלִי וְסִמְרָא אֶחָרֶן
אֶת שְׁתִי יְדָוּ עַל רַאשָׁה הַשְׁעִיר הַחֹלִי וְהַתְוֹדָה עַלְלִי
אֶת כָּל עֹזֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פְּשָׁעָיהם לְכָל
חֻטָּאתָם וַיְנַתֵּן אֶתְמָם עַל רַאשָׁה הַשְׁעִיר עַלְלִי אֶת כָּל
אִישׁ עַתִּי הַמִּדְבָּרָה וַיָּשָׂא הַשְׁעִיר עַלְלִי אֶת כָּל
עֲונָהָב אֶל אַרְשׁ גָּזְרָה וְשַׁלְׁוחָתָה אֶת הַשְׁעִיר בְּמִדְבָּר